

تحلیل و بررسی سینمای ایران در ۱۴۰۲ و چشم‌انداز آن در ۱۴۰۳

گفت و گو با غلام‌عباس فاضلی نویسنده و منتقد سینما

سینمای ایران دستخوش سوء تفاهم شده است

ماهنامه صبا در اولین شماره خود در سال ۱۴۰۳ به نقد و بررسی سینما در سالی که گذشت پرداخته است. در این شماره گفتگو با غلام‌عباس فاضلی، نویسنده و منتقد سینما را می‌خوانید.

نداروزبه

سال ۱۴۰۲ برای سینمای ایران، سالی متلاطم بود. نخستین تلاطم و آشفتگی آن کمی پیش از شروع سال با قاجاق و انتشار غیرقانونی یکی از فیلم‌های اجتماعی شایسته سینمای کشورمان آغاز شد. پس از آن در فرودین ۱۴۰۲ و در طول سال چندین فیلم سینمایی دیگر که عموماً از فیلم‌های در خور توجه سینما و در ژانر اجتماعی بودند؛ این نوع توزیع غیررسمی و بدون در نظر گرفتن حقوق پدیدآورندگان را تجربه کردند. از سوی دیگر از ابتدای همین سال فیلم‌های کم‌دی که عموماً سطح کیفی بالایی هم نداشتند، سالن‌های سینما را در قبضه خود گرفتند و عملاً حضور دیگر فیلم‌ها را به چرخه اکران ممنوع کردند. خاطرم هست شخصاً در نوروز ۱۴۰۲ برای تماشای تنها فیلم ژانر کودک و نوجوانی که روی پرده بود راهی سینما شدم. فیلم را در یکی از سانس‌های به اصطلاح «مُرده» سینماها اکران کرده بودند که طبیعتاً تماشاگری نداشت و من ناچار شدم چندین بلیط بخرم تا بتوانم با به حد نصاب رسیدن تعداد تماشاگران، آن فیلم را ببینم.

شما سینمای ایران در سال ۱۴۰۲ را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

«سینمای ایران» عبارت جالبی است! چون در شرایط فعلی این لغت ساده، دلالت بر مفهومی نسبتاً پیچیده می‌کند که دربرگیرنده معنایی چندپهلوست. به بیان دیگر در شرایط فعلی وقتی ما از «سینمای ایران» صحبت می‌کنیم، در واقع داریم از پدیده‌ای صحبت می‌کنیم که قاعداً باید شکل یکپارچه‌ای داشته باشد. اما یکپارچه نیست و دربرگیرنده دو عرصه مختلف است؛ عرصه تولید و عرصه اکران. دو پهنه‌ای که در حالت طبیعی قاعداً باید هماهنگ باشند و تفاوتی بین آن‌ها وجود نداشته باشد، اما در وضعیت فعلی ماهواره شاهد نادیده گرفته شدن یکی از آن‌ها بوده و هستیم و همین تفاوت سطح تولید و سطح اکران سرچشمه نابسامانی‌ها و رنج‌های اخیر سینمای ایران است. اشاره دقیق شما هم

